

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 160/2021-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Jany Laššákovej a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených G. Lehnert, k. s., v mene ktorej koná advokátka JUDr. Marta Tvrdošínská Lehnertová, proti postupu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Cdo 41/2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. februára 2021 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom (nečinnosťou) všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovatelia navrhujú ústavnému súdu, aby prikázal najvyššiemu súdu konať bez zbytočných prietahov.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledovný stav veci:

3. Sťažovatelia 10. mája 2020 podali prostredníctvom svojej právnej zástupkyne sťažnosť predsedovi najvyššieho súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Cdo 41/2020. Podaním z 25. mája 2020 bolo sťažovateľom oznámené, že dĺžka konania o dovolaní nebola spôsobená nečinnosťou dovolacieho senátu, ale jeho nadmernou pracovnou vyťaženosťou. Najvyšší súd pripustil,

že k priet'ahom v konaní dochádza, ale s'ťažovateľov uistil, že vo veci bude rozhodnuté v čo najkratšom čase a uvedenú vec prevádza do osobitného režimu sledovaných vecí predsedom súdu. Do dnešného dňa podľa nich však naďalej priet'ahy pretrvávajú. Ide o konanie, ktoré začalo na súde prvej inštalacie 19. júla 2011, keď s'ťažovatelia podali žalobný návrh na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Uvedené konanie bolo právoplatne skončené na súdoch nižších stupňov v prospech s'ťažovateľov.

4. Tomuto konaniu predchádzalo dovolanie žalovaných z 27. augusta 2018 proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5 Co 171/2017 z 22. mája 2018. Konanie o dovolaní začalo 28. novembra 2018. Dovolací súd vec vrátil predkladajúcemu súdu prvej inštalacie 29. novembra 2019, avšak bez vydania rozhodnutia, pretože neboli splnené podmienky dovolacieho konania. Spis bol súdom prvej inštalacie opätovne predložený najvyššiemu súdu 4. marca 2020. Od podania prvého dovolania prešlo takmer 30 mesiacov a od začiatku sporu od prvotného podania žaloby 19. júla 2011 prešlo takmer 10 rokov. Napriek právoplatnému rozsudku žalovaní odmietli nehnuteľnosť vydať.

II.

Argumentácia s'ťažovateľov

5. S'ťažovatelia vidia porušenie svojich označených práv podľa ústavy a dohovoru v nečinnosti najvyššieho súdu, ktorý nekoná o podanom dovolaní žalovanej strany od 4. marca 2020, resp. už od 28. novembra 2018. Žalovaní nerešpektujú právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov, čím im vzniká značná ujma a stále sa nemôžu domôcť navrátenia svojho majetku.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej s'ťažnosti

6. Podstatou ústavnej s'ťažnosti je porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom najvyššieho súdu v konaní o dovolaní.

7. Ústavný súd po preskúmaní veci konštatuje, že ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľov je potrebné pre tento čas odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

8. K tomuto záveru ústavný súd dospel po zhodnotení všetkých relevantných okolností prípadu. Ústavný súd predovšetkým pripomína, že je potrebné mať na zreteli, že namietaný postup najvyššieho súdu síce vykazuje určitú nečinnosť, ale doterajšia dĺžka napadnutého konania nedosahujúca ani dva roky a štyri mesiace a opísaný charakter postupu najvyššieho súdu nemá takú ústavnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv s'ťažovateľov.

9. Ústavný súd vzal do úvahy aj rozhodovaciú prax a judikatúru ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (III. ÚS 457/2018).

10. V tejto veci je tiež nepochybné, že najvyšší súd musí detailnejšie preskúmať odlišné skutkové a právne závery všeobecných súdov, ktoré si vyžadujú aj určitý časový priestor. Súd prvej inštancie totiž nevyhovel žalobe sťažovateľov a odvolací súd, naopak, vyslovil neplatnosť dobrovoľnej dražby, teda rozhodol v ich prospech. Ide teda o vec skutkovo aj právne zložitejšiu za účasti viacerých sporových strán, ktorú treba dobre preskúmať, a preto ústavný súd pre tento čas oneskorenie v tejto fáze konania toleroval, aj so zreteľom na odpoveď predsedu najvyššieho súdu, že vec bude osobitne sledovať, aby bola rozhodnutá v čo najkratšom čase.

11. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

12. Obiter dictum, ústavný súd poznamenáva, že predložené splnomocnenia sťažovateľov na ich zastupovanie právnu zástupkyňou ešte z 8. novembra 2018 vo vzťahu k ústavnému súdu nie sú vymedzené kvalifikovane a tak, ako to predpokladá § 43 ods. 3 zákona citovaného v bode 11.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. marca 2021

Peter Molnár
predseda senátu